

Posudek bakalářské práce

Aneta Brejchová: Kostel sv. Jana Křtitele v Radomyšlí

V návaznosti na regionální, vlastivědně zaměřenou literaturu se Aneta Brejchová zaměřila na monografické zpracování stavebních dějin a architektury poutního kostela sv. Jana Křtitele v Radomyšlí u Strakoníc. Pozoruhodná a kvalitní architektura kostela vznikla z iniciativy velkopřevora maltézského řádu Gundakara Poppa z Dietrichsteinu, patrně podle projektu pražského Itala Bartolomea Scottiho, který stavbu v letech 1734-6 prováděl.

Bakalářská práce Anety Brejchové je logicky strukturovaná a vyznačuje se pozoruhodnou metodologickou a argumentativní zralostí. Intelektuální zvědavost kandidátky se projevuje i hledáním odpovědí na otázky, starší literaturou nereflektované. Stručná historie lokality a jejího držitele, řádu maltézských rytířů, uvádí čtenáře problematiky, aniž by odváděla jeho pozornost od tématu práce. Historie předchůdců dnešního kostela se opírá o starší literaturu, stejně jako stavební historie barokní novostavby. Navíc přináší kandidátka *in extenso* citaci z dobových, zčásti nepublikovaných pramenů ze Státního archivu ve Strakonících.

Popis a analýza architektury kostela, stejně tak jako charakteristika jeho inventáře jsou věcné a terminologicky fundované, aniž by jazykově upadaly do suchého stereotypu. S velkým porozuměním se Aneta Brejchová věnuje i osobě stavebníka, který se jako *spirit agens* zajisté podílel i na koncepci a realizaci stavby.

Kandidátka se vypořádává s přehledem i s nejasným profilem architekta kostela – Bartolomea Scottiho a jemu připisovaným dílem a neopomíjí ani jeho společníka Anselma Martina Luraga. Pokud by se autorka chtěla k tématu své bakalářské práce vrátit, bude nutné zaměřit se i na dílo architekta Antona Erharda Martinelliho, jehož kostel sv. Wolfganga v rakouském Tribuswinklu z let 1730-32 vykazuje s radomyšlským chrámem afinitu jak půdorysně, tak i v členění exteriéru jakož i v architektonickém detailu. Toto zjištění mi nebylo známo před odevzdáním bakalářské práce, stejně tak mně teprve nedávná návštěva radomyšlského kostela umožnila identifikovat značně poničený obraz Křest Krista na hlavním oltáři, který byl v příslušném svazku Uměleckých památek Čech *nota bene* zcela ignorován a který kandidátka rozpoznala jako „obraz nebývalých kvalit (...) od neznámého autora“, hypoteticky jako dílo Petra Brandla, variující jeho manětínskou kompozici stejného námětu.

Drobné formální připomínky školitele by se týkaly snad jenom názvů jednotlivých statí práce a jejich numerací za účelem přehlednosti.

Práci Anety Brejchové **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „výborně“.

Innsbruck 17. 6. 2011

prof. PhDr. Petr Fidler

